

Uitingsvrijheid alstublieft

© 25 oktober 2020 PNVD (info@PNVD.nl); CC BY-NC-ND 4.0
Auteurs: N.L.M. de Jonge, N.E. Maatman

Dit schrijven is een oproep van het PNVD-bestuur aan de wetgevende en rechterlijke macht om geen vervolging in te zetten tegen onze partij. Maar om, anders dan het burgerinitiatief "Stop de PNVD" beoogt dat 29 oktober 2020 wordt besproken door de commissie voor de Verzoekschriften en Burgerinitiatieven,¹ onze partij te laten deelnemen aan de Nederlandse maatschappij.

Vorig jaar schreef De Jonge in *Voor pro-pedoactivisten* verboden² over diverse wetsvoorstellen, waaronder drie die een potentieel gevaar vormen voor de rechtspersoon PNVD. Het betreft:

- Wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek ter verruiming van de mogelijkheden tot het verbieden van rechtspersonen (dossier 35366³)
- Wet bestuurlijk verbod ondermijnende organisaties (dossier 35079⁴)
- Wet op de politieke partijen (nog geen dossier⁵)

De eerste twee zijn ondertussen aangenomen door de Tweede Kamer. De verruiming verbied-mogelijkheden op 13 oktober 2020; tegen stemden (enkel) PVV, PvdD, FvD, en Van Haga.⁶ Het bestuurlijk verbod op 23 juni 2020; tegen stemden (enkel) PVV, GroenLinks, SP, PvdD, FvD, Groep Krol/vKA.⁷

Als de Eerste Kamer beide aanneemt zijn er straks drie complementaire routes (instrumenten) om organisaties te verbieden, namelijk: strafrechtelijk (strafbare daden of uitlatingen), civielrechtelijk, en bestuursrechtelijk. Waarbij de civielrechtelijke route verruimde verbied-mogelijkheden voor de rechter (op verzoek van het OM) brengt, en de bestuursrechtelijke route een verbodsbevoegdheid in het belang van de openbare orde introduceert voor de minister voor Rechtsbescherming. Dat laatste is als omschreven in artikel 8 van de Grondwet ("Bij de wet kan dit recht [tot vereniging] worden beperkt in het belang van de openbare orde.") en kan met onmiddellijke ingang in werking treden. Een motie om primair de civielrechtelijke route - dus via de rechter - te volgen werd verworpen op 13 oktober 2020; voor stemden (enkel) PVV, GroenLinks, SP, PvdD, 50PLUS, DENK, GvD, en Van Kooten-Arissen.⁸

Welke van de drie procedures zal worden ingezet tegen de PNVD, en of de inzet is tegen de organisatie of de gangmakers (voorlieden), is waarschijnlijk afhankelijk van de inhoud van de Wet op de politieke partijen (Wpp). Het wetsvoorstel van de Wpp, dat onder meer het partijverbod preciezer zal regelen en duidelijker maakt wat onder

1 https://www.tweedekamer.nl/debat_en_vergadering/commissievergaderingen/details?id=2020A04280

2 https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Voor_pro-pedoactivisten_verboten.pdf

3 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/35366>

4 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/35079>

5 https://www.tweedekamer.nl/zoeken?search_str=Wpp

6 <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/wetsvoorstellen/detail?id=2019Z26042&dossier=35366>

7 <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/wetsvoorstellen/detail?id=2018Z20933&dossier=35079>

8 <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/moties/detail?id=2020Z17981&did=2020D38878>

een politieke partij wordt verstaan, zal naar verwachting eind dit jaar (2020) in consultatie worden gebracht. Wat betreft het partijverbod zal de focus liggen op of programmatisch en anderszins naar voren gebrachte doelstellingen (inhoudelijke idealen) van de partij verenigbaar zijn met fundamentele democratische principes. Partijen moeten dergelijke grondbeginselen onderschrijven en mogen ze niet ondermijnen.

Wij schrijven "waarschijnlijk" afhankelijk van de Wpp. Een partijverbod (en ontbinding) is reeds mogelijk via de civielrechtelijke route (2:20 BW), op vordering van het Openbaar Ministerie (OM), vergelijkbaar met hoe Vereniging Martijn in strijd met de openbare orde werd verklaard. Echter, zoals De Jonge uiteenzette in *Pro-pedoactivisme en de Wpp*,⁹ ligt de lat voor een verbod bij politieke partijen hoger. Uit parlementaire behandelingen blijkt dat de wetgever bij het opstellen van het wetsvoorstel Wpp rekening houdt met het bestaan van organisaties die legalisering van volwassene-kind-seksualiteit bepleiten. Aangezien de PNVD zo'n organisatie is, ligt het voor de hand dat onder meer het OM de precieze inhoud van het wetsvoorstel wil weten - (mee)schrijven...? - voordat het vervolg ingezet.

Na de verruiming verbod-mogelijkheden komt het nieuwe derde lid van artikel 2:20 BW te luiden:¹⁰

"In strijd met de openbare orde wordt vermoed te zijn het doel dat of de werkzaamheid die leidt of klaarblijkelijk dreigt te leiden tot aantasting van de menselijke waardigheid, geweld of het aanzetten tot haat of discriminatie."

Tijdens het wetgevingsoverleg van 5 oktober 2020 merkte minister Dekker (VVD) op (onze nadruk):¹¹

"[D]e aanscherpingen die wij nu voorstellen met dit wetsvoorstel gaan *vooral* nog niet gelden voor politieke partijen. [...] Dat is ook precies de reden dat we bij deze aanscherping van 2:20 hebben gezegd: dat laten we *niet op voorhand* al gelden voor politieke partijen, [...]"

Mevrouw Helder (PVV) reageerde:

"Het zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat [de Wpp] het licht niet ziet[. ...] Dan kan dit wetsvoorstel via een Koninklijk Besluit alsnog van toepassing worden verklaard op politieke partijen, zo vrees ik."

Zij wijst ook op de vaagheid van het nieuwe derde lid. Een "doel dat of de werkzaamheid die" "dreigt te leiden tot" "aantasting van de menselijke waardigheid" "wordt vermoed te zijn". De PVV stemde tegen. Ook tegen het bestuurlijk verbod. "[D]e wetsgeschiedenis ons leert dat een dergelijk verbod al vaker is geprobeerd om politieke partijen te verbieden."

Van Wijngaarden en Van Gent (beiden VVD) hebben 16 september 2020 Kamervragen ingezonden.¹² Daaruit blijkt dat ze zinspelen dat kinderpornobezit, net als terrorisme, als overtuigingsdaad aangemerkt zou kunnen worden, als PNVD'ers hiermee het

9 https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Pro-pedoactivisme_en_de_Wpp.pdf

10 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-35366-A.html>

11 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-951196>

12 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kv-tk-2020Z16436.html>

passief kiesrecht kan worden afgenomen. Een schandalig opzetje om een rechtmatige oppositiepartij uit proberen te schakelen.

In feite komt het erop neer dat de wetgevende en rechterlijke macht (incl. Hoge Raad) hebben besloten dat het bepleiten van legalisatie van volwassene-kind-seksualiteit een ondermijning is van een aan de democratie verbonden beginsel (algemeen gevestigde norm), door de werkzaamheid die het openlijk pleiten voor zo'n wetsverandering heeft. Het creëert of bevordert een subcultuur of klimaat, voedt sentimenten, normaliseert, verheerlijkt, enzovoort. Deze werkzaamheid gaat hoe dan ook in tegen de status quo die volwassene-kind-seksualiteit beschouwt als menselijk onwaardig. Als *enkel en alleen* wordt gekeken naar deze werkzaamheid zou de PNVD beschouwd kunnen worden als een - op grond van artikel 140 WvS strafbare - voortzetting (vluchtheuvel, doorstart) van de verboden rechtspersoon Vereniging Martijn. Laatstgenoemde vereniging zette immers onder meer in op vergelijkbare wetswijziging.

Als dat het plan van de wetgevende en rechterlijke macht is, om elke organisatie die legalisering van volwassene-kind-seksualiteit bepleit te verbieden, dan wordt de uitingsvrijheid volledig om zeep geholpen. Aangezien er geen gevaar van onmiddellijk aard is, is een verbodenverklaring niet noodzakelijk en niet proportioneel. De PNVD dreigt niet groot te worden, en voert geen aanval uit op de democratie zelf. In het belang van kinderen handelen, en hun lichamelijke en seksuele integriteit beschermen; of dit tevens omvat hen de vrijheid geven om seksuele contacten met volwassenen aan te gaan is een rechtsfilosofisch vraagstuk. Niet iets waarover de huidige wetgevende en rechterlijke macht de ultieme waarheid in pacht hebben. Een van de krachten van een democratie is dat wetgeving teruggedraaid kan worden. In Nederland mochten volwassenen tot oktober 2002 seksuele contacten aangaan met 12-jarigen. De seksuele meerderjarigheid werd verhoogd naar 16. Deze hoge(re) leeftijdsgrens tot een beginsel uitroepen dat onlosmakelijk aan de democratie verbonden is, is een aanval uitvoeren op de democratie.

De Nederlandse politieke moraal aangaande volwassene-kind-seksualiteit is niet absoluut maar aan tijd gebonden. In de jaren 1970 en 1980 pleitten diverse politieke partijen voor de legalisering ervan. (Zie Bijlage A van *Pro-pedoactivisme en de Wpp.*)

Wij willen als PNVD-bestuur de dialoog aangaan. Met het verbod op Vereniging Martijn en de invallen bij ons in januari 2020 zijn wat ons betreft genoeg grondrechten geschonden. Wetgevende en rechterlijke macht, we verzoeken geen vervolging in te zetten tegen onze partij. Ongeacht of zo'n vervolging zou leiden tot een partijverbod, zou het een pad van vernieling achterlaten. En wij stoppen toch niet met het uiten van onze controversiële mening; desnoods doen we dat als staatsburgers van een ander land. Nederland is een zinkend schip. Niet door ons enkelingen die nauwelijks invloed hebben op het beleid dat wordt gevoerd, maar door de machthebbers die koste wat kost pogen de enkelingen die nog tegengas durven - denk aan (doods)bedreigingen, agressie en "pedo hunters" - te geven volledig buiten spel te zetten.